

telství státních drah § 17 bod 14, 15, 18 org. statutu pro státní správu železniční č. 16/1896 ř. z.). Zejména ve vlečkových záležitostech vystupují ředitelství státních drah resp. min. žel. v určitých případech jako úřady správní (srov. nál. Boh. A 3563/24) a právě u vleček zná právní řád změny smluvních podmínek i jinou cestou, nežli dohodou stran, jak je patrné z vl. nař. č. 546/1920 Sb., stížností též citovaného. Kromě toho nelze přehlédnouti, že právě v otázkách smluv o výkonu provozu veřejných železnic, předvídá zák. č. 56/1931 Sb. výslovně, že výrokem min. žel. může býti určeno, že v určité lhůtě musí býti provozní smlouva sjednána.

V daném případě nešlo však, jak již svrchu bylo uvedeno, o případ, kdy žal. úřad byl povolán vydati správní akt, jímž by autoritativně určoval právní posici strany. Při tom nebylo možno přisvědčiti odvodnímu spisu žal. úřadu, pokud dovozuje, že nař. výnos min. žel. byl interní a že nebyl vyhlášen, když přece byl ředitelstvím státních drah v Bratislavě st-li jeho obsah sdělen.

Vydav st-li přípis, který podle svého textování má ráz úředního rozhodnutí, přisvojil si tedy žal. úřad kompetenci, která mu v tomto vztahu nenáležela, čímž porušil platné předpisy o příslušnosti úřadů. V tom však nutno spatřovati podstatnou vadu řízení, takže nezbylo nežli nař. rozhodnutí podle § 6 zák. o ss pro vadnost řízení zrušiti, aniž měl nss možnost zabývatí se námitkami ve stížnosti uplatněnými.

Č. 11.426.

Stavební právo (Čechy). — Řízení správní: Odvolací lhůta a podací místo pro odvolání z rozhodnutí obecního zastupitelstva ve věci stavební.

(Nález ze dne 19. září 1934 č. 17.654.)

Prejudikatura: Srov. Boh. A 974/21, 4722/25, 7746/29, 10.710/33.

Věc: Václav D. ve V. proti zemskému úřadu v Praze o včasnost opravného prostředku.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Obecní úřad ve V. sdělil Václavu D. ve V. výměrem z 8. dubna 1931, že obecní zastupitelstvo nepovolilo parcelaci parcely č. . . ., jím navrženou, a připojil ke svému výměru toto právní poučení: »Odvolání proti tomuto výměru nutno podati do 15 dnů ode dne doručení k okr. úřadu v Ř.« Odvolání, jež Václav D. podal u obecního úřadu ve V. proti meritornímu obsahu zmíněného výměru, bylo výměrem okr. úřadu v Říčanech ze 7. července 1931 odmítnuto jako opožděné s odůvodněním, že odvolání podáno bylo doporučeně u poštovního úřadu v Ř. dne 23. dubna 1931 a došlo k obci V. teprve dne 24. dubna 1931, tudíž teprve 16tý den po doručení nař. výměru, ač k výměru připojeno bylo právní poučení, že odvolání možno podati do 15 dnů od doručení.

Zem. úřad v Praze podanému odvolání nevyhověl z důvodů výměru okr. úřadu, k nimž připojil, že ve věcech stavebních musí býti odvolání podle § 132 stav. řádu podáno ve 14 dnech u úřadu I. stolice.

Proti tomuto rozhodnutí zem. úřadu podána je stížnost, jež vytýká rozhodnutí vadnost řízení a nezákonnost. Vadnost řízení spatřuje stížnost v tom, že výměr obecního úřadu ve V. obsahoval vadné poučení právní, jestliže uvedl, že odvolání možno je podati do 15 dnů u okr. úřadu, čímž byl st-l uveden v omyl a dal odvolání provésti teprve 15. den od doručení, tudíž ve smyslu daného mu poučení včas.

O této námitce uvažoval nss takto: Výměr obecního úřadu ve V. z 8. dubna 1931, k němuž bylo připojeno výše cit. právní poučení, byl vydán úřadem samosprávným ve věci stavební. Samosprávné úřady a tudíž také úřady obecní nejsou povinny připojovati právní poučení k svým rozhodnutím, ježto není právního předpisu, který by jim to ukládal (srv. Boh. A 4722/25). Učiní-li tak však přece, musí býti připojené poučení správné, neboť odporuje zásadám správního řízení, když úřad nesprávným poučením uvede stranu v omyl a tím zhoršuje její právní pozici (jud. I A č. 1900). Avšak právě vyslovená zásada, že nesprávné právní poučení zakládá podstatnou vadu řízení, má místo jen tehdy, jestliže a pokud omyl neb nedopatření strany způsobeny byly nesprávným poučením. Bylo-li tedy odvolání podáno ve lhůtě vyznačené v nesprávném poučení, třeba po zákonné lhůtě, nemůže to zajisté býti straně na újmu. Jestliže však strana dopustí se při podávání opravného prostředku nesprávnosti nebo nedopatření, jež nesprávným právním poučením způsobeny býti nemohly, nebylo jí nesprávné poučení na újmu a nemůže proto z nesprávného poučení pro sebe nic dovozovati.

V daném případě mělo, ježto šlo o věc stavební, býti podle § 132 odst. 3 zák. č. 5/1889 z. z. čes. (stav. řád pro Čechy) podáno odvolání ve 14 dnech u úřadu I. stolice. Ježto v řízení před samosprávnými úřady podle čes. stav. řádu se doba poštovní dopravy do lhůty odvolací nevčítá (srv. Boh. A 7746/29), byla by zákonem stanovená lhůta pro odvolání bývala dodržena jen tehdy, kdyby opravný prostředek byl došel v předepsané lhůtě na místo zákonem určené, tedy v případě stížnosti k obecnímu úřadu ve V. Je nesporno, že výměr obecního úřadu byl st-l doručen dne 8. dubna 1931, mělo tedy odvolání býti podle zák. podáno u obecního úřadu dne 22. dubna 1931. Výměr ovšem obsahoval právní poučení, jež je ve dvojím směru vadné, neboť uvádí delší lhůtu odvolací (15 dnů) a označuje jako místo, kde odvolání má býti podáno, okr. úřad. St-l byl by zcela v právu, kdyby se byl podle tohoto právního poučení řídil a kdyby tedy podal odvolání patnáctý den po doručení u úřadu okresního. Avšak — jak st-l sám doznává — odvolání jeho bylo odevzdáno teprve patnáctý den na poštu s adresou svědčící obecnímu úřadu. Podav odvolání u úřadu jiného, než který byl mu v právním poučení označen, a podav je po lhůtě v právním poučení určené, neřídil se st-l ani v tomto ani v onom směru právním poučením jemu uděleným. Za této situace není vadou řízení, když žal. úřad k nesprávnosti obsažené v právním poučení, daném prvou stolicí, nehleděl, neboť příčina zmeškání zákonné lhůty nespočívá v nesprávném právním poučení, nýbrž ve st-lově obmeškání.

Tím, co bylo výše řečeno o náležitostech pro včasné podání odvolání ve věcech stavebních podle stav. řádu pro Čechy, je zároveň vyvrácena i námitka nezákonnosti, již stížnost vznáší na druhém místě. Nelze přisvědčiti stížnosti, jež z úvahy, že lhůta ke stížnosti z rozhod-

nutí úřadu ve věcech stavebních je lhůtou práva formálního, snaží se vyvoditi, že se dny poštovní dopravy do lhůty nezapočítávají. Je obecně uznanou zásadou správního řízení, že k tomu, aby dny poštovní dopravy nebyly do stanovené lhůty započítávány, je třeba výslovného pozitivního právního předpisu. Takovým předpisem je ovšem stížností citovaný § 75 odst. 2 nař. č. 8/1928 a také § 1 zák. č. 101/1896 ř. z., pokud je ovšem tento zákon ještě v platnosti. Než tato zákonná ustanovení nevztahují se na řízení před samosprávnými úřady (srov. ohledně nař. č. 8/1928 výslovný předpis § 1 cit. nař.) a nelze jich na toto řízení použít ani analogicky (srov. pro zákon č. 101/1896 ř. z. Boh. A 974/21 a pro nař. č. 8/1928 Boh. A 10.710/33). Se stížností je možno souhlasiti v tom, že v případech, kdy ve věci stavební rozhodoval by v I. stolici úřad politický, platila by zásada § 75 odst. 2 nař. č. 8/1928 pro lhůtu odvolací, avšak pak by procesní předpis § 132 stav. řádu pro Čechy ustupoval v plném rozsahu předpisům nař. č. 8/1928 Sb., neboť řízení by se konalo pak před úřady politickými, pro něž platí nyní výlučně nař. č. 8/1928 Sb., takže by ke dvojímu výkladu § 132 stav. řádu, jehož se stížnost obává, vůbec nemohlo dojíti.

Č. 11.427.

Dávky za úřední úkony. — Železniční právo: I. Který úřad je oprávněn předepsati dávku za přezkoušení projektu průmyslové vlečky a za povolení k výkonu politické pochůzky? — II. Při povolení vlečky jde o správní akt železničního úřadu, nikoliv o podnikatelskou činnost dráhy.

(Nález ze dne 19. září 1934 č. 17.657.)

V ě c: Firma L.-cké keramické závody, spol. s ruč. obm. v L. proti ministerstvu železnic o dávku za úřední úkony.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím bylo st-lce sděleno toto: »Podle zák. ze 3. dubna 1925 č. 53 Sb. o dávkách za úřední úkony ve věcech správních ve znění zák. ze 16. prosince 1926 č. 253 Sb. a pol. 10 b), c) sazby M vl. nař. z 22. prosince 1926 č. 254 Sb., dále zák. z 20. prosince 1929 č. 180 Sb. a vl. nař. z 28. prosince 1929 č. 185 Sb. a zák. z 27. listopadu 1930 č. 192 Sb. a vl. nař. z 19. prosince 1930 č. 193 Sb. předepisujeme za přezkoušení podrobného projektu na zřízení vlečky do cihelny v km 36'424 trati »Ú.—Ch.« a za povolení k výkonu politické pochůzky dávku 300 Kč (pol. 10 b) + 600 Kč (pol. 10 c), t. j. úhrnem 900 Kč, na výlohách — Kč, dohromady 900 Kč, slovy: devět set Kč. Důvody: větší rozsah projektu a hmotný prospěch, který stavebníkovi ze stavby vlečky vyplyne. V dávce podle pol. 10 b) je ohodnoceno také předběžné přezkoumání podrobného projektu ředitelstvím státních drah Praha—Sever.«

O stížnosti, podané na toto rozhodnutí, uvažil nss: — — —

Stížnost spatřuje rozpor mezi nař. rozhodnutím a správními spisy v tom, že nař. rozhodnutí zjišťuje, že bylo uděleno stavební povolení, kdežto ve skutečnosti k takovému povolení nedošlo. Než tato námitka jest bezpodstatná, neboť nař. rozhodnutím nepředepisuje se dávka za